

dr Mateusz Brela

Rozmowa z autorem pracy: „Zastosowanie metody ETS-NOCV w oparciu o obliczenia DFT w podejściu statycznym i dynamicznym w modelowaniu struktury elektronowej i reaktywności układów o potencjalnym znaczeniu technologicznym”.

Jak wyglądały początki Pańskiego zainteresowania nauką, a w szczególności chemią?

Fascynacja chemią rozpoczęła się już w gimnazjum. Wynikała w mniejszym stopniu z posiadanej wiedzy i zainteresowania teorią, a w większym stopniu z przeprowadzanych eksperymentów. Pasjonujące było wtedy przeprowadzanie doświadczeń, których efekt widoczny był natychmiastowo. W okresie uczęszczania do liceum nastąpił jednak zwrot moich zainteresowań w kierunku fizyki teoretycznej. Wtedy również powstał dylemat – chemia czy fizyka. Poważnie rozważałem możliwość podjęcia studiów w kierunku fizyki, zostałem nawet przyjęty na obydwa kierunki: chemię i fizykę na UJ. Podjąłem wtedy decyzję: rozpocznę studia na Wydziale Chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego.

W recenzjach Pańskiej pracy doktorskiej często pojawiało się sformułowanie mówiące o Pańskiej dojrzałości naukowej. Chodziło nie tylko o znajomość i umiejętność stosowania metod badawczych, ale także o dotychczasowy dorobek naukowy. Proszę opowiedzieć o swoich osiągnięciach.

Studia oraz sam doktorat to był bardzo intensywny czas. Statystycznie podchodząc to tego czasu, studia doktoranckie to było około sześciu wizyt w Korei Południowej w ramach programu KORANET, osiem międzynarodowych konferencji naukowych, sześć miesięcy spędzonych w Kanadzie na Uniwersytecie Calgary, gdzie miałem zaszczyt pracować w zespole Prof. Toma Zieglera, oraz wiele innych zobowiązań, takich jak np. praca dydaktyczna. Proszę sobie wyobrazić, że bywały momenty, gdzie zdecydowaną większość część roku spędzałem poza Polską. W tym czasie ukazało się 12 publikacji w międzynarodowych czasopismach oraz jedno zgłoszenie patentowe, których jestem współautorem. Jednym z większych osiągnięć jest dla mnie fakt, że jestem autorem korespondencyjnym i byłem odpowiedzialny za kontakt z edytorami oraz recenzentami w procesie wydawniczym trzech publikacji. Było to bardzo duże wyzwanie dla młodego naukowca.

Mimo tylu możliwości zagranicznej współpracy, swoje obliczenia ulokował Pan jednak w ACK Cyfronet AGH...

Tak, bardzo sobie chwałę współpracę z Cyfronetem. Poza mocami obliczeniowymi superkomputera Zeus, szczególnie godny pochwały jest pierwiastek ludzki tej infrastruktury. Czas reakcji na zgłaszane problemy jest ekspresowy, zawsze można liczyć na wsparcie i pomoc pracowników Centrum. Miałem okazję dosyć dobrze poznać ten aspekt, ponieważ wykorzystałem tutaj blisko 38 mln godzin obliczeniowych! Na początku swojej drogi naukowej korzystałem jeszcze z zasobów Baribala (poprzednik Zeusa). Centrum jednak stale się rozwija i wkrótce miałem okazję skorzystać

z możliwości superkomputera Zeus, ta zmiana stanowiła krok milowy w mojej dalszej pracy naukowej. Dlatego z radością przywitałem również wiadomość o uruchomieniu i udostępnieniu do obliczeń Prometheusa. Poza mocą obliczeniową, szczególnie użyteczne i pomocne dla mnie były inne narzędzia udostępniane w ramach oferty Cyfronetu. Korzystałem z GridSpace do katalogowania plików, z wydajnych kart graficznych i różnorodnego oprogramowania naukowego.

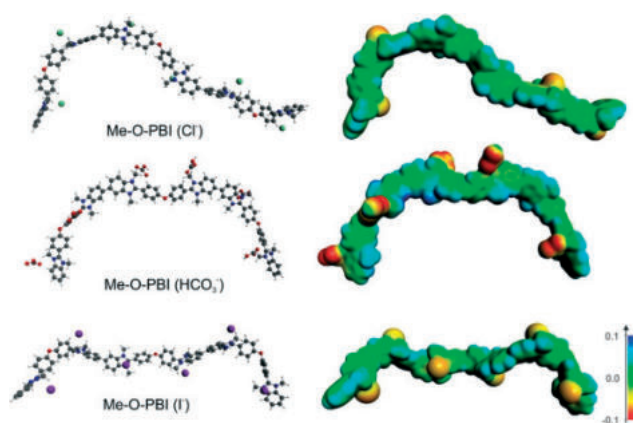
A propos młodych naukowców, czy ma Pan radę dla młodszych kolegów?

Bez pasji niemożliwa jest kariera naukowca. Wbrew pozorom, jest to bardzo wymagający sposób na życie, o czym wspominałem wcześniej. Bez pasji trudne jest też pogodzenie się z porażkami – nie każdy eksperyment od razu się uda, nie wszystkie założenia okazują się właściwe. Ponadto realizacja badań często wiąże się z nienormowanym czasem pracy, co może mieć wpływ na życie osobiste. Należy też umieć korzystać z możliwości, jakie dają nam szczególne okoliczności miejsca i czasu – to trochę wiąże się z posiadaniem szczęścia, co też jest bardzo istotną kwestią. Trzeba również mieć umiejętność korzystania z doświadczenia innych, posiadać mentorów i... nie zrażać się.

Jak teraz wygląda Pańska praca naukowa? Jakie ma Pan cele?

Obecnie pracuję ze studentami. Jest to kolejny etap rozwoju, ponieważ taka praca stymuluje do ciągłej aktywności naukowej, tyle że z pomocą osób, które zaczynają eksplorować nowe jej obszary. Bardzo wartościowa jest współpraca ze studentami, którzy mają bardzo świeże podejście do nauki i dużo entuzjazmu. Poza wspomnianym rozwojem, obecnie moim celem jest też dążenie do uzyskania samodzielności naukowej, do samodzielnego wytyczania sobie zadań i przestrzeni, w której istnieje pole do stosowania własnych, niestandardowych często podejść.

Serdecznie dziękuję za rozmowę.

Porównanie cząsteczkowego potencjału elektrostatycznego (MEP) przedstawione na konturze gęstości elektronowej ($\Delta\rho = 0,002$) dla układu Me-O-PBI oddziałującego z anionami: Cl⁻, HCO₃⁻ i I⁻.